

[Ministeren for offentlige arbejder.]

se, hvor anlæggene skulle være, kunne bekræfte.

Der er altså ingen tvivl om, at en ny færge er tiltrængt, og vore skibsværfter er jo ikke overbelastet med arbejde i øjeblikket. Der er vel et vist pres på inden for en tidsramme af et par år eller så, men i virkeligheden er skibsværfterne interesseret i ordrer. Det er ikke dér, arbejdskraftproblemet er det væsentlige nu. Så kan man selvfølgelig sige, at får skibsværfterne ikke noget at bestille, kan arbejdskraften gå andre steder hen. Det er nu ikke så ligetil, når det gælder skibsværftsindustrien, som jeg kender indgående af egen erfaring. Jeg tror ikke, det vil belaste arbejdskraften særligt at skulle bygge en ny færge, slet ikke en færge af denne størrelse, til 5 mill. kr.; det er jo ikke noget stort skib, der her er tale om.

Så kan man indvende: men hvad så med hensyn til bygning af de to nye havne? Det er jo også meget små forhold, der er tale om her. Den ene havn er beregnet til med tilsluttende vejanlæg at ville koste 5 mill. kr., den anden omkring 1½ mill. kr. Det er muligt, at der bliver overskridelser her; det bliver der jo gerne, når materialerne bliver dyrere og lønningerne højere; men udgiften vil i hvert fald være at holde inden for denne ramme af omkring 6-7 mill. kr. Da der jo desværre stadig væk, selv om der i det hele er mangel på arbejdskraft, er visse egne i vort land, hvor der er ledig arbejdskraft, i visse tilfælde en bestemt del af året, og man selvfølgelig vil prøve at sætte ind med bygningen af disse anlæg netop på disse tidspunkter, tror jeg slet ikke, der er noget virkeligt arbejdskraftsproblem i denne sag.

Dertil kommer endelig, at med vedtagelsen af disse to love er der ikke givet grønt lys for, at vi omgående kan gå i gang med arbejdet. Der er i bemærkningerne til lovforslaget gjort rede for, at de 5 mill. kr. til den nye færge vil blive opført på statsbanernes anlægskonto, og det ærede medlem hr. Foss vil måske vide, at regeringen for nylig har fremsat en spareplan på 185 mill. kr.; deraf er statsbanernes budget alene skåret ned med 35 mill. kr. Det er klart, at når man foretager den slags skridt

over for statsbanerne, må man i anlægsprogrammet for det kommende år inddrage spørgsmålet, om det er lige på dette tidspunkt, man skal sætte ind med at bygge en ny færge, eller man skal vente lidt med at bestille den. Det må alt sammen rette sig efter, hvor primære eller sekundære de øvrige anlægsopgaver er, i den rækkefølge de fremkommer. Hvad anlægget af havne angår, skal der ikke særlig bevilling til. Udgifterne skal, som det fremgår af bemærkningerne, afholdes over vejfonden — det vil sige de 85 pct., idet de 15 pct. jo skal udredes af amterne, som er de egentlige bygherrer til disse anlæg. Det er klart, at når vi også på dette område skal tage hensyn til de spareplaner, der foreligger, når det drejer sig om de midler, jeg som minister for offentlige arbejder får stillet til rådighed af vejfonden, må det indgå i betragtningerne, hvilke opgaver der er sekundære, og hvilke der er mere primære. Jeg tror, jeg kan berolige det ærede medlem med, at de bekymringer, som han har givet udtryk for i dag, i virkeligheden ikke behøver at være så store, fordi vi vil tage de hensyn, som er naturlige både fra statsbanernes og vejdirektoratets side med hensyn til de anlægsopgaver, der her er tale om.

Jeg synes altså, det er rimeligt, når lovforslagene faktisk har samlet almindelig tilslutning fra alle partier i tinget — nu tager jeg det ærede medlem hr. Rimstad med, fordi han har udtrykt en vis velvilje over for lovforslagene — at gennemføre dem på nuværende tidspunkt. Jeg håber på, at jeg også kan få tilslutning fra både det ærede medlem hr. Foss og det ærede medlem hr. Rimstad, når vi skal have forslagene til tredje behandling.

Foss: Den højtærede trafikminister kunne måske også have takket mig, fordi jeg dog erklærede, at jeg anså lovforslaget om Fåborg-Mommark ruten for et udmærket forslag, men for mig var det altså også spørgsmålet om, hvorvidt loven skulle føres ud i livet med det samme.

Må jeg gøre den bemærkning om den trafikøkonomiske betænkning, at den vel nok i nogen grad giver fortrinsret for visse større opgaver; men så vidt jeg erindrer — jeg skal måske studere den noget nær-